

A-PBT-A-7/2013. Ajánlás

A Pénzügyi Békéltető Testület B.A. és K.M. által képviselt K.J-nének (a továbbiakban: Kérelmező) – **az OTP Bank Nyrt. (1051 Budapest, Nádor u. 16., a továbbiakban: pénzügyi szolgáltató)** ellen benyújtott kérelmére indult pénzügyi fogyasztói jogvita rendezésére irányuló eljárásban, a 2013. február 20. napján megtartott folytatólagos meghallgatáson az alábbi

AJÁNLÁST

tette:

A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa ajánlja, hogy a pénzügyi szolgáltató a Kérelmezővel xxx számon kötött áruvásárlási és szolgáltatási gyorskölcsönszerződésből eredően további követelést ne érvényesítsen.

Az ajánlás ellen fellebbezésnek helye nincs, azonban annak kézhezvételétől számított 15 napon belül hatályon kívül helyezése kérhető a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságtól, ha a tanács összetétele vagy eljárása nem felelt meg a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. törvény (a továbbiakban: Psztv.) rendelkezéseinek, a Pénzügyi Békéltető Testületnek nem volt hatásköre az eljárásra, illetve a kérelem meghallgatás nélküli elutasításának lett volna helye.

A pénzügyi szolgáltató az ajánlás hatályon kívül helyezését a fentiekén túl – az ajánlás részére történt kézbesítésétől számított tizenöt napon belül – akkor is kérheti a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságtól, ha az ajánlás tartalma nem felel meg a jogszabályoknak.

Ha a pénzügyi szolgáltató az ajánlásnak nem tesz eleget, a Pénzügyi Békéltető Testület – a Kérelmező nevének megjelölése nélkül – jogosult a jogvita tartalmának rövid leírását és az eljárás eredményét – legkorábban az ajánlásnak a pénzügyi szolgáltató részére történt kézbesítésétől számított hatvan nap elteltével nyilvánosságra hozni.

A Pénzügyi Békéltető Testület felhívja a pénzügyi szolgáltatót és a Kérelmezőt, hogy jelen ajánlás végrehajtásáról az ajánlás kézhezvételét követő 60 napon belül írásban tájékoztassák a Pénzügyi Békéltető Testületet.

A Pénzügyi Békéltető Testület ajánlása nem érinti a Kérelmezőnek azt a jogát, hogy a pénzügyi szolgáltatóval szembeni igényét bírósági eljárás keretében érvényesítse.

A Pénzügyi Békéltető Testület döntését a Psztv. 94. § b) pontja, 97. §-a, valamint 100. § (1) bekezdése alapján hozta meg.

INDOKOLÁS

A Kérelmező 2012. december 10. napján érkezett kérelmével fordult a Pénzügyi Békéltető Testülethez pénzügyi fogyasztói jogvita rendezése érdekében. Kérelmében előadta, hogy a pénzügyi szolgáltató áruvásárlási és gyorskölcsönszerződésből eredően támaszt vele szemben követelést. A Pénzügyi Békéltető Testületnek indítványozta, hogy a további fizetési kötelezettségek alól mentse őt fel.

A pénzügyi szolgáltató válasziratában előadta, hogy a Kérelmező 2011. december 6-án 190 000 Ft összegben áruvásárlási gyorskölcsönt igényelt. A bírálatot a benyújtott okmányok és okiratok alapján a pénzügyi szolgáltató elvégezte, és a kölcsönt xxx számon engedélyezte. A pénzügyi szolgáltató 2011. december 16-án a teljes kölcsönösszeget a termék eladójának – egyébiránt a kölcsönszerződés közvetítőjének – a kezéhez folyósította, és ugyanezen a napon postázta a Kérelmező címére a pénzügyi szolgáltató által aláírt szerződés egy eredeti példányát. A Kérelmező négy törlesztőrészlet kifizetése után késedelembe esett, erről őt a pénzügyi szolgáltató a szerződésben megadott címen értesítette, a hitelszámlát pedig késedelmi kamattal és monitoring díjjal terhelte meg.

A pénzügyi szolgáltató válasziratában előadta, hogy „A mai napon Ügyfelünk xxx számú áruvásárlási gyorskölcsön számláján 43.206 Ft hátralékos tartozást” tart nyilván. A pénzügyi szolgáltató a hosszas késedelem miatt a szerződést 2012. november 23-án kelt levelében felmondta, a behajtási folyamatot azonban a Pénzügyi Békéltető Testület eljárásának befejezéséig felfüggesztette.

A pénzügyi szolgáltató előadta továbbá, hogy abban az esetben van lehetősége a szerződés megszüntetésére, amennyiben a közvetítő az áru visszavételének igazolásával egyidejűleg ún. sztornó kérelmet küld, és a teljes folyósított összeget a folyósítást követően felmerült banki költséggel együtt visszautalja a pénzügyi szolgáltató részére. Ebben az esetben a pénzügyi szolgáltató visszafizeti az ügyfél által megfizetett törlesztőrészleteket, és a kölcsön számlát lezárja.

A Pénzügyi Békéltető Testület a vitás ügyben indult pénzügyi fogyasztói jogvita rendezésére irányuló eljárásban 2013. január 23-án meghallgatást tartott. A meghallgatáson a felek a szabályszerű értesítésre megjelentek, és a Kérelmező egyezségi ajánlatot tett, melynek értelmében – kamatok megfizetése nélkül – a fennálló követelés 24 havi részletekben történő megfizetését vállalta. A pénzügyi szolgáltató ellenajánlatában indítványozta, hogy a teljes követelést soron kívül engedményezi. A pénzügyi szolgáltató megítélése szerint ugyanis ebben az esetben a Kérelmező vélhetően a jelenleginél lényegesen kedvezőbb fizetési feltételekkel – az engedménnyel esetlegesen megkötött részletfizetési megállapodás alapján – fizethetné vissza a fennálló tartozását.

Az eljáró tanács az ügy érdemi elbírálásához további okirati bizonyítékok beszerzését tartotta szükségesnek, és ezért, valamint a felek erre irányuló egyező indítványának is helyt adva újabb meghallgatási határnapot tűzött.

A 2013. február 20-án tartott folytatólagos meghallgatásig a pénzügyi szolgáltató az eljáró tanács által kért okirati bizonyítékoknak csak egy részét csatolta. A folytatólagos meghallgatáson a felek a szabályszerű értesítésre megjelentek. A Kérelmező előadta, hogy a kölcsönszerződéstől eláll. Az eljáró tanács a Kérelmező nyilatkozatát a kérelem módosításaként értékelte, ezért a pénzügyi szolgáltatót az egyezségi ajánlata, illetve a módosított kérelem vonatkozásában nyilatkozattételre hívta fel. A pénzügyi szolgáltató az előző meghallgatáson tett egyezségi ajánlatát fenntartotta, azonban a kérelem ilyen mértékű módosítása ellen tiltakozott. Az eljáró tanács a felek között létrejött egyezség hiányában – a pénzügyi szolgáltató tiltakozásának helyt adva – az eredeti kérelemben foglalt indítványt vizsgálta meg.

A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa a felek előadásai és a rendelkezésre bocsátott bizonyítékok alapján a következőket állapította meg:

A Kérelmező a kölcsönszerződés pénzügyi szolgáltató által még alá nem írt példányát az okirat tanúsága szerint 2011. december 6-án Győrben írta alá. A pénzügyi szolgáltató Áruvásárlási és Szolgáltatási Gyorskölcsön Üzletszabályzatának (a továbbiakban: Üzletszabályzat) C.3.1. pontja értelmében a pénzügyi szolgáltató az ott meghatározott feltételek teljesülése esetén köti meg a kölcsönszerződést, és erről a Kérelmezőt írásban értesíti. A pénzügyi szolgáltató aláírása mellett a keltezés dátuma 2011. december 16. Az Üzletszabályzat C.4.1. pontja értelmében a kölcsön folyósítása akkor történik meg, amikor a kölcsönszerződés Kérelmező által aláírt példányai a pénzügyi szolgáltató rendelkezésére állnak. Az Üzletszabályzat C.4.2. pontja értelmében viszont a kölcsön folyósításának feltétele a kölcsönszerződés szerződő felek általi aláírása, és a hatálybalépés kikötött feltételeinek maradéktalan teljesítése.

A hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Hpt.) 77. §-ának (2) bekezdése értelmében pénzügyi intézmény kockázatvállalással járó ügyletet kizárólag írásban köthet. A Hpt. 210. § (1) bekezdése értelmében a pénzügyi intézmény pénzügyi szolgáltatásra irányuló szerződést csak írásban köthet.

A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 213. §-ának (1) bekezdése értelmében a szerződés távollévők között akkor jön létre, amikor az elfogadó nyilatkozat az ajánlattevőhöz megérkezik.

A fentiek alapján az eljáró tanács megállapította, hogy a pénzügyi szolgáltató a Ptk. 213. §-ának (1) bekezdésével ellentétesen folyósította a kölcsön összegét a közvetítő kezébe, és ezzel egyidejűleg súlyosan megsértette a Hpt. 77. §-ának (2) bekezdésében és 210. §-ának (1) bekezdésében foglaltakat is.

Az eljáró tanács érdemben vizsgálta azt jegyzőkönyvbe foglalt és a felek által nem vitatott körülményt is, mely szerint a Kérelmező két tanú jelenlétében a kölcsönszerződést nem az eladó székhelyén (Győrött), hanem Százhalombattán írta alá. A Kérelmező előadta továbbá, hogy a termék adásvételét igazoló írásbeli szerződéssel a mai napig nem rendelkezik.

Az eljáró tanács álláspontja szerint a Kérelmező ezért ab ovo nem tudott joghatályosan élni az üzleten kívül fogyasztóval kötött szerződésekről szóló 213/2008. (VIII. 29.) Korm. rendeletben a fogyasztót megillető jogosultságokkal. A közvetítő a kölcsönszerződés keltezésének valótlan feltüntetésével a teljes bizonyító erejű magánokiratokra irányadó törvényi előírásokon túlmenően súlyosan megsértette a pénzügyi szolgáltatóval kötött kétoldalú együttműködési megállapodás 1.1 és 1.3. pontjait és vonatkozó 5/a. mellékletét is.

Az Üzletszabályzat C.6.1. pontja értelmében, ha a Kérelmező hibás teljesítésből eredő követeléseinek a közvetítő határidőben nem tett eleget, a Kérelmező a kölcsönszerződés alapján esedékessé váló törlesztést az igénye kielégítéséig visszatarthatja.

Az eljáró tanács álláspontja szerint a Kérelmező az általában elvárható módon járt el, és ezt okiratokkal is alátámasztotta, amikor a közvetítőtől megkísérelte beszerezni az adásvétel és a hozzá kapcsolódó kölcsönügylettől való elállás (felmondás) hatályosulása, illetve a törlesztőrészletek visszatartása végett az Üzletszabályzatban előírt további jognyilatkozatokat.

Figyelemmel a fogyasztóknak nyújtott hitelről szóló 2009. évi CLXII. törvény 22. §-ára, melynek értelmében az elálláshoz nem szükséges a közvetítőtől az Üzletszabályzat C.5.1. pontjában megnevezett igazolás, a törlesztőrészlet visszatartásához pedig a C.6.3. pontban a közvetítővel közösen felvett jegyzőkönyv, az eljáró tanács nem értékelte a Kérelmező terhére, hogy – a kölcsönszerződés szabályos teljesítésében egyébiránt teljesen érdektelen, a fogyasztói szavatossági jogok érvényesítésében viszont a teljes vételár birtokában már ellenérdekű – közvetítőtől szavatossági jogainak érvényesítéséhez nem tudta beszerezni a törvényi előírásokon túl az Üzletszabályzat által megkövetelt további jognyilatkozatokat.

A Ptk. 315. §-a értelmében aki kötelezettsége teljesítéséhez vagy joga gyakorlásához mást vesz igénybe, ennek magatartásáért felelős.

Az eljáró tanács álláspontja szerint erre tekintettel a kölcsönszerződés pénzügyi szolgáltató általi felmondása nem volt jogszerű.

Az eljáró tanács döntésének meghozatalakor figyelembe vette azt, hogy a Kérelmező az eljárás során és azt megelőzően is mindvégig úgy nyilatkozott – és ennek alátámasztására több okirati bizonyítékot is becsatolt –, hogy a terméket sértetlen és becsomagolt állapotban bármikor kész visszaszolgáltatni mind a közvetítő, mind a pénzügyi szolgáltató mint az alapkövetelés jogosultja részére.

Az eljáró tanács fentiekre tekintettel helyt adott a Kérelmező arra vonatkozó indítványának, hogy a pénzügyi szolgáltató a felmondással egy összegben esedékessé vált és még be nem folyt követelés összegétől tekintszen el.

A Psztv. 94. § b) pontja alapján egyezség hiányában a tanács az ügy érdemében ajánlást tesz, ha a kérelem megalapozott, azonban a 4. §-ban meghatározott törvények hatálya alá tartozó szervezet vagy személy az eljárás kezdetekor úgy nyilatkozott, hogy a tanács döntését kötelezőként nem ismeri el, illetve ha a tanács döntésének elismeréséről egyáltalán nem nyilatkozott.

A fentiek alapján a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.

Budapest, 2013. február 26.

dr. Gáll Tamás s.k.,
az eljáró tanács tagja

dr. Bukta Krisztina s.k.,
az eljáró tanács elnöke

Prihoda Anikó s.k.,
az eljáró tanács tagja